

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13.08.1997, sp. zn. 8 To 454/97, ECLI:CZ:KSPL:1997:8.TO.454.1997.1

Číslo: 55/1998

Právní věta: Za skončení příslušné lhůty trvání vazby ve smyslu § 71 odst. 6 tr. ř. je nutno považovat uplynutí dvacáté čtvrté hodiny posledního dne šestiměsíční lhůty uvedené v § 71 odst. 2 tr. ř., případně posledního dne, do kdy byla lhůta trvání vazby prodloužena podle ustanovení § 71 odst. 2 tr. ř., popř. podle ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 13.08.1997

Spisová značka: 8 To 454/97

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 71 odst. 2
3
6

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 55

Za skončení příslušné lhůty trvání vazby ve smyslu § 71 odst. 6 tr. ř. je nutno považovat uplynutí dvacáté čtvrté hodiny posledního dne šestiměsíční lhůty uvedené v § 71 odst. 2 tr. ř., případně posledního dne, do kdy byla lhůta trvání vazby prodloužena podle ustanovení § 71 odst. 2 tr. ř., popř. podle ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř.

(Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 8. 1997 sp. zn. [8 To 454/97](#))

Krajský soud v Plzni zamítl stížnost obviněného Ing. R. M. proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 21. 7. 1997 sp. zn. 2 Nt 1062/97.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 21. 7. 1997 sp. zn. 2 Nt 1062/97 Okresní soud Plzeň-město podle § 71 odst. 2 tr. ř. prodloužil lhůtu trvání vazby u obviněného Ing. R. M. do 30. 9. 1997. Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že obviněný je stíhán pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. a v jeho

případě i nadále trvá důvod vazby podle § 67 písm. c) tr. ř. Orgány činné v přípravném řízení podnikly zcela konkrétní kroky k tomu, aby byl odhalen možný spolupachatel trestné činnosti známý pod jménem Ing. A. D. Některé důkazy musely být prováděny opět ve vztahu k dalšímu obviněnému T. D., kterému bylo v mezidobí také sděleno obvinění. Je zřejmé, že přípravné řízení se neprovede bez uskutečnění shora označených důkazů. Z návrhu státního zástupce je zřejmé, že již v blízké době počítá s tím, že vyšetřování bude ukončeno a ve věci by mohla být podána obžaloba. Okresní soud zdůraznil, že dne 18. 7. 1997 byla uvalena vazba na obviněného J. Z., kterého obviněný Ing. R. M. označil při rekognici jako osobu vystupující pod jménem Ing. A. D. Na tuto novou důkazní situaci budou jistě muset orgány činné v trestním řízení opět zareagovat dalším dokazováním, např. rekognicí či konfrontací. Okresní soud proto neviděl důvod, proč by nemohl vyhovět návrhu a prodloužit lhůtu trvání vazby do 30. 9. 1997.

Proti tomuto usnesení podal obviněný Ing. R. M. prostřednictvím svého obhájce stížnost, v níž vyjadřuje přesvědčení, že okresní soud rozhodl o prodloužení lhůty k trvání vazby především nezákonně, navíc za situace, kdy se nevypořádal se všemi rozhodnými okolnostmi, a pokud by tak učinil, nemohl by lhůtu trvání vazby dále prodloužovat.

Krajský soud v Plzni předložil podanou stížnost Krajskému státnímu zastupitelství v Plzni k vyjádření, přičemž pověřená státní zástupkyně k obsáhlé stížnosti obviněného podala rovněž obsáhlé vyjádření, v němž s názory obhajoby nesouhlasí a je toho názoru, že soudy obou stupňů v žádné jiné věci vedené u Krajského státního zastupitelství v Plzni nevěnují stavu vyšetřování, plynulosti a rychlosti provádění jednotlivých úkonů takovou pozornost, jako právě v případě obviněného Ing.

R. M. Dále vyslovila názor, že vyšetřovatel postupuje v zásadě správně a není důvodu návrhu na prodloužení lhůty trvání vazby nevyhovět. Rozhodně tak nesouhlasí s názorem stěžovatele, že nebyla zachována patnáctidenní lhůta k řádnému podání návrhu na prodloužení vazby.

Krajský soud v Plzni přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Předně je nutno konstatovat, že okresní soud v této věci postupoval procesně správně, když o návrhu krajské státní zástupkyně v Plzni rozhodoval v senátě a v neveřejném zasedání v souladu s ustanovením § 71 odst. 2 tr. ř., přičemž samotný návrh byl podán ve lhůtě uvedené v ustanovení § 71 odst. 6 tr. ř. Opačný názor obhájce obviněného je nutno rozhodně odmítnout.

Obviněný prostřednictvím svého obhájce ve stížnosti namítl, že okresní soud měl zkoumat v první řadě, zda vůbec mohl o návrhu státního zástupce rozhodovat. Podle § 71 odst. 6 tr. ř. je návrh na prodloužení nutno doručit soudu nejpozději 15 dnů před skončením příslušné lhůty. Lhůta v tomto případě končí 30. 7. 1997. Návrh byl doručen soudu 15. 7. 1997. Podle § 60 tr. ř. se do lhůty počítané podle dní nepočítá den, kdy nastala událost určující počátek lhůty. Tedy soudu byl doručen návrh s ohledem na ustanovení trestního řádu 16. 7. 1997. Počínaje zpětně ode dne konce lhůty je první den před dnem, kdy lhůta končí dnem 29. 7. 1997 a patnáctý den 15. 7. 1997. Návrh na prodloužení lhůty byl tedy podán opožděně a soud o něm nemohl rozhodovat. Obhájce dále uvedl, že je mu samozřejmě známo rozhodnutí publikované pod č. 58/1994 Sb. rozh. tr., kde se lhůta počítá včetně dne, kdy lhůta končí. Tento názor je však podle jeho názoru v rozporu s dikcí zákona a soud je vázán zákonem. Protože jde o otázku závažného zásahu do osobní svobody občana, nelze v pochybnostech použít výklad v neprospěch obviněného. Vazba je výrazným zásahem do občanských práv a svobod občana zaručených ústavou. Podle čl. 8 odst. 5 Listiny základních práv a svobod nikdo nesmí být vzat do vazby, leč z důvodů a za podmínek stanovených v zákoně a jen na základě rozhodnutí soudu. Ve stížnosti se připomíná, že judikát, byť Nejvyššího soudu, není v českém právu pramenem práva.

Podle názoru krajského soudu tato argumentace nemá oporu v zákoně. V projednávané věci byl návrh na prodloužení lhůty trvání vazby Okresnímu soudu Plzeň-město doručen dne 15. 7. 1997. Lhůta trvání vazby obviněného Ing. R. M. byla naposledy prodloužena usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27. 5. 1997 sp. zn. Nt 915/97, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 7. 1997 sp. zn. 9 To 413/97, a to do 30. 7. 1997. Podle § 71 odst. 6 tr. ř. je nutno návrh na prodloužení lhůty vazby doručit soudu nejpozději patnáct dnů před skončením příslušné lhůty. Pokud návrh není uvedeným způsobem předložen, musí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce propustit obviněného na svobodu nejpozději den po uplynutí lhůty, na nějž bylo trvání vazby omezeno. V uvedeném ustanovení trestního řádu je tedy upravena lhůta určená podle dní. Podle § 60 odst. 1 tr. ř. se do lhůty určené podle dní nezapočítává den, kdy se stala událost určující počátek lhůty. Pakliže byl tedy návrh podán u okresního soudu dne 15. 7. 1997, tak tento den se do patnáctidenní lhůty nezapočítává. Nelze však rozhodně souhlasit s názorem obviněného, že návrh byl podán 16. 7. 1997. V období od 16. 7. 1997 do 30. 7. 1997 uplynulo plných patnáct dnů a tudíž lhůta uvedená v ustanovení § 71 odst. 6 tr. ř. byla zachována. Pakliže byla předchozím rozhodnutím okresního soudu lhůta trvání vazby prodloužena do 30. 7. 1997, tak je evidentní, že tato lhůta skončila uplynutím dne 30. 7. 1997, tedy ve 24.00 hod. uvedeného dne. Prodloužená lhůta vazby obsahovala tudíž plných 24 hodin posledního dne, tedy dne 30. 7. 1997, a tento den je samozřejmě nutno počítat do patnáctidenní lhůty podle § 71 odst. 6 tr. ř.

Znovu je nutno zdůraznit ustanovení § 60 odst. 1 tr. ř., podle něhož se do lhůty nezapočítává den, kdy se stala událost určující počátek lhůty. Toto ustanovení nehovoří o posledním dnu lhůty a tento den je nutno do lhůty započítávat. Za skončení příslušné lhůty trvání vazby ve smyslu § 71 odst. 6 tr. ř. je nutno považovat uplynutí dvacáté čtvrté hodiny posledního dne šestiměsíční lhůty uvedené v § 71 odst. 2 tr. ř., příp. posledního dne, do kdy byla lhůta trvání vazby prodloužena podle ustanovení § 71 odst. 2, eventuálně podle ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř.

Tento výklad je logickým výkladem ustanovení § 71 odst. 6 tr. ř. v návaznosti na ustanovení § 60 odst. 1 tr. ř. a vlastně rozšiřuje výklad použitý Nejvyšším soudem ČR v usnesení ze dne 13. 7. 1994 sp. zn. [1 Tvn 121/94](#), které bylo publikováno pod č. 58/1994 Sb. rozh. tr.

Jistě se nejedná o výklad v neprospěch obviněného a není ani v rozporu s článkem 8 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (uveřejněna pod č. 2/1993 Sb.), podle něhož nikdo nesmí být vzat do vazby, leč z důvodů a na dobu stanovenou zákonem a na základě rozhodnutí soudu. Obviněný Ing. R. M. je totiž ve vazbě držen na základě příslušného rozhodnutí Okresního soudu Plzeň-město, které vychází ze zákonného ustanovení § 71 odst. 2 tr. ř., při splnění zákonných podmínek ustanovení § 71 odst. 6 tr. ř.

Dále se Krajský soud v Plzni zabýval samotnými důvody prodloužení lhůty trvání vazby.